

Νικόλαος Κονομής (1922-)

Ο Νικόλαος Κονομής είναι Ελληνοκύπριος πολιτικός, εκπαιδευτικός και πανεπιστημιακός. Διετέλεσε Υπουργός Παιδείας της Κύπρου και πρόεδρος της Ακαδημίας Αθηνών.

Βιογραφικά στοιχεία

Ο Νικόλαος Κονομής γεννήθηκε στη Μόρφου το 1922. Φοίτησε στο Παγκύπριο Γυμνάσιο. Σπούδασε στη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών (1946-1950). Στη συνέχεια (1953) μετεκπαιδεύτηκε στο Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης αποκτώντας τον τίτλο Bachelor of Literature. Το 1957 μετεκπαιδεύτηκε στο Πανεπιστήμιο του Κέμπριτζ, υπό την εποπτεία του βασιλικού καθηγητή των ελληνικών γραμμάτων Σερ Ντένις Πέιτζ. Το 1958 αναγορεύτηκε διδάκτορας φιλολογίας από το Πανεπιστήμιο Αθηνών.

Εργάστηκε για σύντομο χρονικό διάστημα ως καθηγητής σε σχολεία της Κύπρου. Στη συνέχεια διετέλεσε υφηγητής κλασικών γραμμάτων στο Πανεπιστήμιο του Κέιπταουν (1958-1965). Την περίοδο 1965-1969 εργάστηκε ως τακτικός καθηγητής των κλασικών γραμμάτων στη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων. Το 1969 μετακλήθηκε στην Α΄ έδρα Αρχαίας Ελληνικής Γλώσσας και Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, όπου υπηρέτησε για πολλά χρόνια.

Επιπρόσθετα, διετέλεσε πρόεδρος της Φιλολογικής Σχολής Ιωαννίνων (1968-1969), συγκλητικός του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (1971-1972), κοσμήτορας της Φιλοσοφικής Σχολής (1973-1974), πρύτανης (1978-1979) και πρόεδρος του διοικητικού συμβουλίου του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος (1977-80).

Ακόμη, διετέλεσε πρόεδρος της Εταιρείας Ελληνοαραβικών Σπουδών (από το 1980) και είχε την επιμέλεια της έκδοσης του περιοδικού Ελληνικά της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών (από το 1977).

Το 1990 εκλέχθηκε μέλος της Ακαδημίας Αθηνών ενώ το 2001 εξελέγη πρόεδρος της Ακαδημίας.

Είναι επίτιμο μέλος του Instituto Siciliano di Studi Byzantini (1994) και της Εταιρείας για την προαγωγή των Ελληνικών Σπουδών της Μεγάλης Βρετανίας (1996), επίτιμος διδάκτορας του Πανεπιστημίου Κύπρου (1999) και μέλος της Accademia Pontaniana.

Πολιτική διαδρομή

Στις 10 Σεπτεμβρίου 1980 διορίστηκε Υπουργός Παιδείας στην Κυβέρνηση Σπύρου Κυπριανού 1978. Η θητεία του ολοκληρώθηκε στις 13 Απριλίου 1982

Συγγραφικό έργο

Στο συγγραφικό του έργο ασχολήθηκε κυρίως με την κριτική αποκατάσταση και την ερμηνεία κειμένων. Ασχολήθηκε κυρίως με τους ρήτορες, του λεξικογράφους και την αρχαία λυρική ποίηση. Έχει τιμηθεί από την Ακαδημία Αθηνών για την έκδοση Αττικών Ρητόρων.

Κάποια από τα έργα του:

Studies on the orator Lycurgus (Oxford 1956)

Οι δόχμιοι παρ' Αισχύλω και Σοφοκλεί (Αθήνα 1962)

The dochmiacs of Greek Drama (Stuttgart 1965)

Lycurgi Opera (Leipzig 1970)

Deinarchi Opera cum fragmentis (Leipzig 1975)

Αρχαϊκή Λυρική Ποίηση Α' (Ηράκλειο 1991)

Από την ιστορία της λατινικής γλώσσας (Αθήνα 2003)

Προλεγόμενα στη λυρική ποίηση των αρχαίων Ελλήνων (Καλλιγράφος, Χαλάνδρι, 2018).